

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 501/2023
01.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бате Цветковића, Дубравке Дамјановић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због противправног дела у закону одређеног као кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Немање Ердџана, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К 603/22 од 28.10.2022. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 7/23 од 31.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 01.06.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К 603/22 од 28.10.2022. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 7/23 од 31.01.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду К 603/22 од 28.10.2022. године према окривљеној АА, због противправног дела у закону одређеног као кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ, изречена је мера безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи, која ће се извршити у одговарајућој здравственој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем. Истим решењем, окривљена је ослобођена од дужности накнаде трошкова кривичног поступка, па је одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кж1 7/23 од 31.01.2023. године одбијене су као неосноване жалба окривљене АА и њеног браниоца Немање Ердџана, а решење Основног суда у Новом Саду К 603/22 од 28.10.2022. године потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости, поднео је бранилац окривљене, адвокат Немања Ердeљан, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи побијана решења тако што ће „донети ослобађајућу пресуду или одбијајућу пресуду у погледу речи „треба те убити“, а ослобађајућу пресуду у погледу речи „убиће те киша метака“.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (чл. 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене АА, адвокат Немања Ердeљан, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, истичући да изрека побијаног првостепеног решења не садржи сва обележја противправног дела у закону одређеног као кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ.

Према наводима захтева, речи „треба те убити“, које је окривљена упутила оштећеном, не представљају озбиљну, јасну и недвосмислену претњу да ће окривљена напасти на живот и тело оштећеног, већ само њено мишљење о томе шта треба да му се догоди. Окривљена је, за разлику од оштећеног, особа старије животне доби, у време предузимања радњи за које се терети, имала је 67 година, при чему се отежано креће и користи штап као помоћно средство за ходање, што указује да наводна претња није била објективно остварљива, из чега произилази да није била ни озбиљна. Наведени закључак о објективној неостварљивости претње, односно њеној неозбиљности, према мишљењу браниоца, произилази и из исказа оштећеног који је јасно навео да се критичном приликом више уплашио брата окривљене, него окривљене. При томе, оштећени је изјавио и да је речи „треба те убити“ схватио као увреду, а не као претњу. У погледу речи „убиће те киша метака“ оштећени у свом исказу није навео да је код њега постојао страх да ће окривљена употребити ватрено оружје, па бранилац закључује да речи које је окривљена критичном приликом изговорила нису изазвале страх код оштећеног, те се у њеним радњама не стичу обележја противправног дела у закону одређеног као кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ.

Кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ чини онај ко нападне или прети да ће напасти службено лице у вршењу службене дужности.

Према стању у списима, окривљена АА, је у време описаном у изреци првостепеног решења, у просторијама Центра за социјални рад Града Новог Сада, неспособна да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, услед хроничног психотичног поремећаја-органског суманутог поремећаја, због којег постоји опасност да учини теже дело, претила да ће напасти службено лице у вршењу

службене дужности-оштећеног ББ, дипл.социјалног радника Центра за социјални рад Града Новог Сада, тако што је оштећеном у његовој канцеларији упутила претње по његов живот и тело речима „треба те убити, убиће те киша метака“.

Описане радње, које је окривљена АА предузела, по оцени овог суда, поред описа неурачунљивости, која је проузрокована наведеним душевним поремећајем и као таква искључује кривицу, садрже сва законска обележја противправног дела у закону одређеног као кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ, јер је окривљена у време када је оштећени као службено лице вршио своју службену дужност у Центру за социјални рад Града Новог Сада, истом упутила речи „треба те убити, убиће те киша метака“ које представљају претњу нападом, што је једна од алтернативно постављених радњи извршења овог кривичног дела.

Претња је упућена директно оштећеном, а намера да изазове узнемиреност код оштећеног је испољена уласком у просторију у којој је радио оштећени, тако да се, имајући у виду контекст догађаја, не ради само о мишљењу окривљене, како се у захтеву наводи, већ о директно угрожавајућој тврдњи упућеној оштећеном у вези са његовом службеном дужности коју је обављао. У том смислу су неосновани наводи захтева који указују на пресуду Врховног касационог суда Кзз 1203/15, јер је ситуација која је била предмет разматрања у том поступку сасвим различита од радње кривичног дела због ког је окривљеној АА изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи.

Према налажењу Врховног суда, радње које је окривљена АА предузела, садрже сва законска обележја противправног дела у закону одређеног као кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ КЗ, а како су то правилно закључили и нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Немање Ердељана, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Како су радње окривљене АА правилном применом закона квалификоване као противправно дело у закону одређено као кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ КЗ, Врховни суд као неосноване оцењује и наводе захтева браниоца да се у радњама окривљене АА стичу обележја противправног дела у закону одређеног као кривичног дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Немање Ердељана, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић